

את הדחיה הוא אף הבטיח לשפייזר שיתמוך בו בבחירות לתפקיד מזכ"ל הי מיפלגה.

אולם שפייזר מכיר את פרס ומכיר את ערכן של הבטחותיו. הוא דרש מפרס התחייבות בכתב, ופרס נאלץ לתת לו אותה.

להתחייבות בכתב, כך חשב שפייזר, לא יוכל פרס להתכחש מבלי לפגוע בשרידי אמינותו, שכל-כך יקרה לו.

ההבטחות וההתחייבויות ניתנו לפני הי בחירות. לחיים ברילב הובטח כיסא ליד שולחן-הממשלה, שהקים המערך בכיטחון כה רב, אך תוצאות הבחירות איימו להור תיר את ברילב חברי-כנסת מהספסלים האחוריים.

רזי

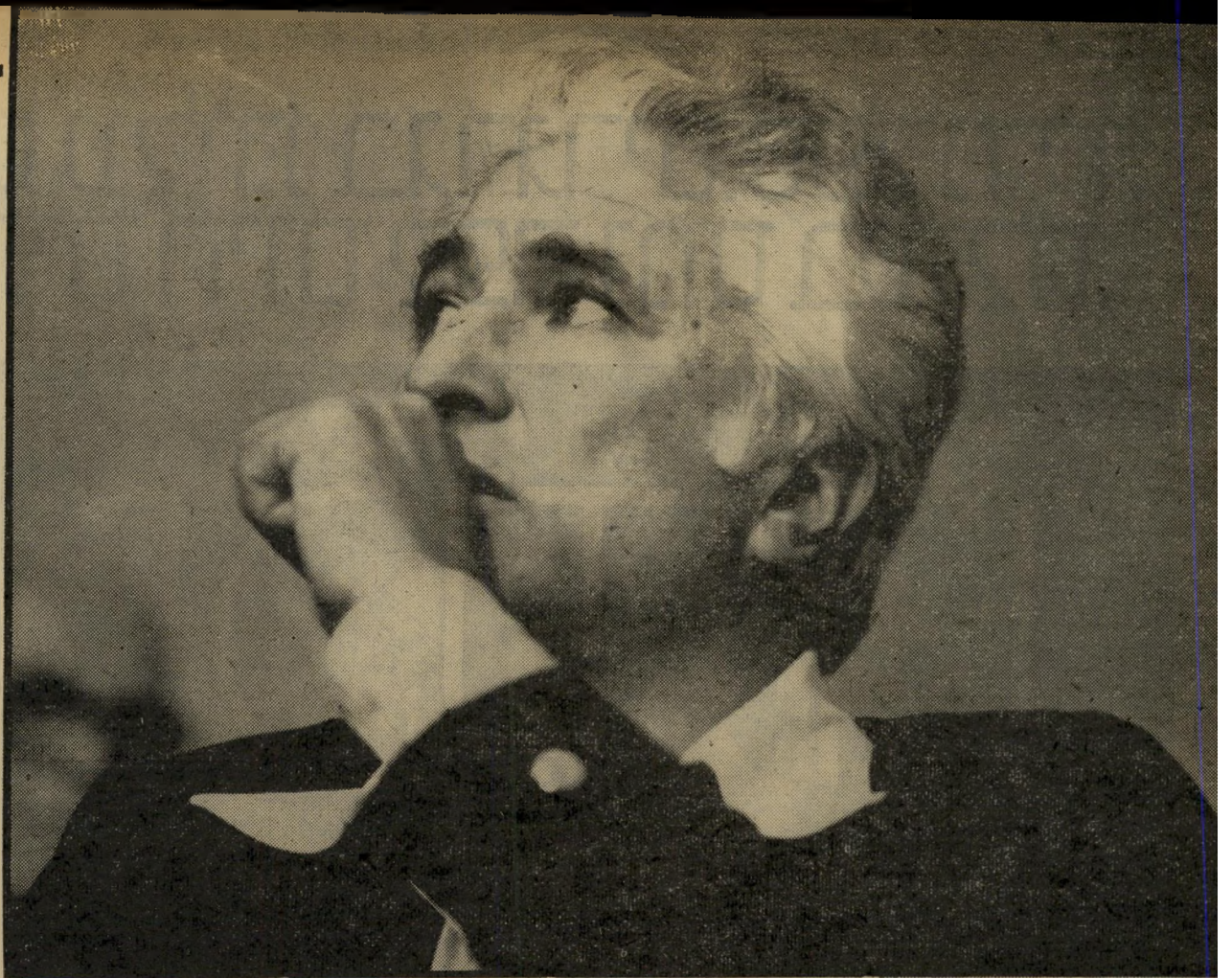
התכנות

ל כך לא יכלו חסידי ברילב להסכים. הם מצאו להם תומכים בקרב מתנגדי דיו האישיים של שפייזר, וכאלה יש רבים בקרב עסקני מיפלגת העבודה.

ככל שהתקרב מועד בחירת המזכ"ל הושמעו איומיהם של מתנגדי שפייזר בקול רם יותר. חברי התנועה הקיבוצית, שלהם כוח דל במרכז אך השפעה גדולה באמצעי התיקשורת, איימו, יחד עם ח"כ יוסי שריד — גם הוא נטולי-כוח אך רבי-אמן בפירסומת — לפרוש ממיפלגת העבודה אם ייבחר שפייזר לתפקיד.

על שימעון פרס היה לבחור בין נאמנותו למזכ"ל היוצא, חיים ברילב, ובין עמידה בהתחייבותו. הוא ידע שאם יתמיד בתמיכתו בשפייזר הוא יקים נגדו חלק גדול של עסקני מיפלגת העבודה — ובכך הוא לא רצה, כמובן. הוא ידע גם שאם הוא יפר את הבטחתו לשפייזר הוא יוצג ככלי-ריק וכמי שהוכיח שוב שאי-אפשר לסמוך אפילו על הבטחתו החתומה בחתימת-ידו.

טינה לכולם: שפייזר זועם על הפסדו בנאום מריד

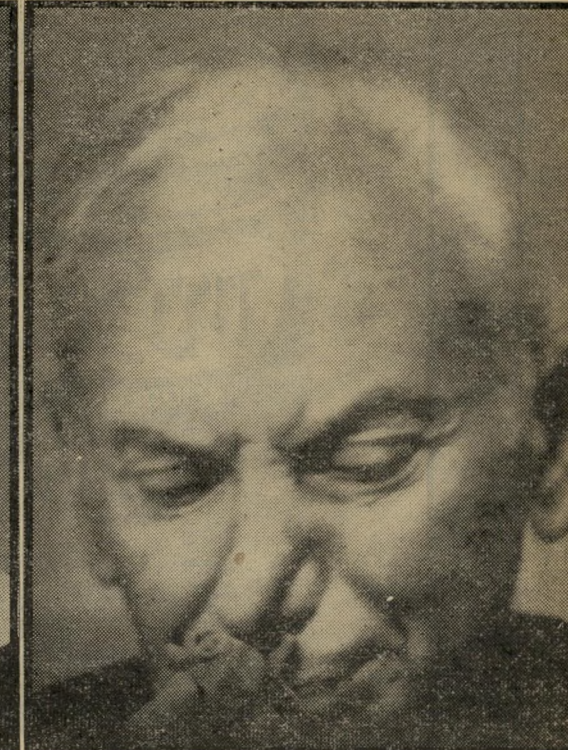
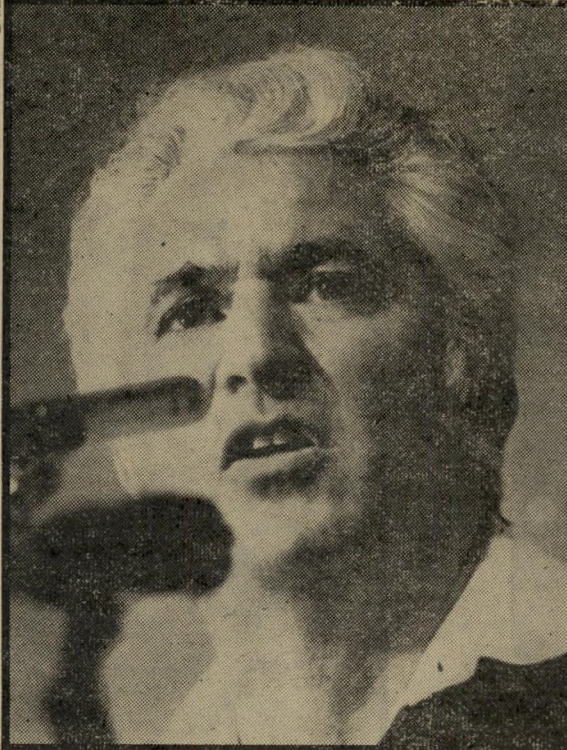
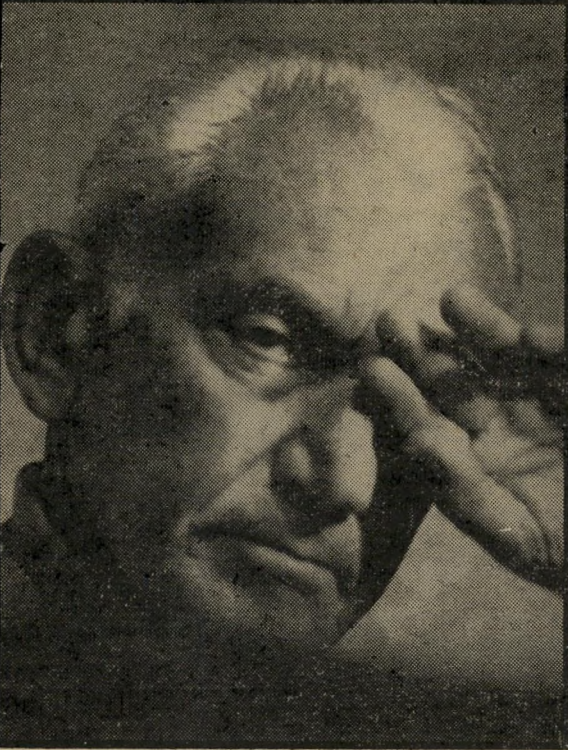
קו ברילב לא

פרס בחר בדרך שלישית — שאמנם לא העידה על אומץ-לב אך שהיתה בה הפגנת ידע רב ברזי התכנות הפוליטית. אי-אפשר היה לסחוט ממנו הכרזה שהוא מתכחש להתחייבות לשפייזר, אך גם אי-אפשר היה להבין מדבריו במי הוא תומך. אפילו חיים ברילב עצמו לא ידע במשך זמן רב אם פרס תומך בו, או שמא

ראש מיפלגת העבודה, ח"כ שימעון פרס. התדהמה באולם היתה מוחלטת. כל מי שקיווה שעם תום ההתמודדות הסתיים הקרב, הבין, דקות ספורות אחרי שנמסרו התוצאות, שהמלחמה רק התחילה וכי תהיה זו מלחמת-חורמה. במשך חודשים ארוכים הצליח שימעון פרס לדחות את ההתמודדות. כדי להשיג

פעולה. הוא גם לחץ את ידו של אליהו שפייזר. אך אליהו שפייזר הפתיע. האיש, שספג מכה מוחצת, ערך חשבון מהיר וחד עם כל אלה שהכשילו אותו, לדעתו. הוא תקף את האלמונים שניהלו נגדו מערכת הש-מצות מכוורת, את העיתונאים שתמכו בברילב ואת אנשי-לישכתו של יושב-

ה כל ציפו לנאומים השיגרתיים של מנצח ומנוצח, וללחיצת-היד המסורתית של היריבים. חיים ברילב נהג ביום החמישי האחרון כפי שמקובל במיפלגת העבודה. הוא נשא נאום, שבו שור את כל הקלישאות המקו-בלות: „נמתח קו על העבר“, „נהיה נא כולנו מאוחדים“, ו„אני מצפה לשיתוף-

היריבים: ברילב מעקם את אפו, שפייזר נראה כמתאגרף, ברילב מתוח